

داستهای زمردی

۲۹

پنج شاهزاده خانم

از این سری کتابهای زیر منتشر شده برای کودکان

- ۱- آسمیاب سحرآمیز ۲۵ ریال
- ۲- شنل ارغوانی
- ۳- پیروزن جادوگر
- ۴- سیب طلائی
- ۵- شمشیر جواهر نشان
- ۶- بزندنه خوشبختی
- ۷- قصر جادو شده
- ۸- مرد نادان
- ۹- غول مهریان
- ۱۰- کوتوله ترسو
- ۱۱- قورباقه خودخواه
- ۱۲- شکارچی و دختر پادشاه
- ۱۳- پسرک باهوش
- ۱۴- آسیابان پیر
- ۱۵- کله پوک
- ۱۶- ریش قرمزی
- ۱۷- خروس جهل تاج
- ۱۸- کوتوله شجاع
- ۱۹- خارکن و گدعا
- ۲۰- شوالیه واژدها
- ۲۱- دختر گلها
- ۲۲- قاضی با تدبیر
- ۲۳- گوزن شاخ طلائی
- ۲۴- کدوی سحرآمیز
- ۲۵- احمقها

انتشارات معراجی

تهران - خیامان ناصر خسرو تلفن ۵۳۴۸۴۴

بهای ۲۵ ریال

این کتاب توسط اعضای فروم کودکی و نوجوانی برای استفاده شما به رایگان تهیه و آماده شده است. از پرداخت پول برای کتابهای این انجمن به فروشنده‌گان سودجو اکیداً خودداری نمایید.

پنج شاهزاده خانم

ترجمه: فرهاد

از: انتشارات معراجی

تهران ناصرخسرو مقابل شمسالعماره

چاپ از: چاپخانه آذر

در این

کتاب

داستانهای

پنج شاهزاده خانم

و

دو شیاد

پنج

شاهزاده خانم

سالها قبل دو کشوری خوش آب و هوای پادشاه و ملکهای زندگانی

میگردند که خیلی خوشبخت و راضی بودند.

۳

را خواهید خواند

شاهزادخانمهای زیبا در حالیکه دست یکدیگر اگرفته بودند
وارد جنگل شدند و با شادمانی شروع به آواز خواندن و رقصیدن
کردند.

اما در همانوقت ناگهان چشم یکی از آنها به پیرزن جادوگری که
در گوشهای استاده بود خورد.

پیرزن صورتی زشت داشت و عصاشی که از چوب درخت ساخته شده
بود در دست داشت.

شاهزاده کوچولو درحالیکه به پیرزن جادوگر اشاره میکرد به
خواهرهای خود گفت:

— نگاه کنید ... آنجا یک جادوگر بدتر کیب استاده است.

خواهر بزرگتر او نگاهی بدپیرزن جادوگر کرد و گفت:

— ولی نباید از او بترسیم چون او هم آدمی مثل ما می باشد.

جادوگر وقتی آنها را دید قدمی بسوی ایشان برداشت و

گفت:

— هان ... چه می خواهید برای چه به اینجا آمدید؟

شاهزاده خانمهای همگی با هم گفتند:

بیشتر این خوشحالی آنها بخاطر آن بودکه میدانستند در سراسر
سرزمینی که ایشان در آن زندگانی میکنند حتی یک آدم بدبخت و
ناراضی هم یافت نمی شود.

پادشاه و ملکه بنج دختر کوچولو داشتندو این بچه ها هر کدام یکی
دو سال با یکدیگر اختلاف سن داشتند.

پادشاه خودش می خواست صاحب پسری نیز بشود ولی بر عکس
تمام بچه های او دختر بودند و او هیچ پسری نداشت.

پادشاه وقتی دید صاحب پسری نمی شود خیلی ناراحت شد و
گفت:

— هر چه خدا بخواهد همان می شود و من دخترهایم را نیز مثیل
پسر دوست دارم.

— بنج شاهزاده خانم در کنار هم رشد کرده و بزرگ شدند تا اینکه
یکروز تصمیم گرفتند از قصر پدرشان خارج شده و گردشی در اطراف
بنمایند.

آنها با هم از قصر بیرون آمدند و همه جارا گشتند تابه جنگلی که در
همان فردی کی بود رسیدند.

- روز بخیر خانم حال شما چطور است؟

جادوگر با عصبا نیت گفت:

- من خیلی ناراحت هستم و دلم هم نمی خواهد با هیچ کس حرف

بز نم . . . زود از اینجا بروید و گرنم همه تان را با این چوب

خواهم زد.

شاهزاده خانمها وقتی حروفهای تهدید آمیز زن جادوگر را شنیدند
هیگر در زنگ نکردند و با سرعت از آنجا دور شده و بطرف قصر پدر
خویش برآمدند.

شاهزاده خانمها وقتی بقصر رسیدند بدورهم جمع شده و مشغول
صحبت کردن شدند.

شاهزاده خانمی که بزرگتر از همه بود گفت:

- بچه ها جادوگر خیلی عصبانی بود و اگر ما آنجا می استادیم ممکن
پهود ناراحتمنان نماید.

خواهر دومی گفت:

- او می خواست مارا کتک بزند.

خواهri که از همه کوچکتر بود گفت:

- جادوگرها همیشه بدجنس هستند و آدمها را آذیت می کنند.

خواهر بزرگتر گفت :

- نه . . حرف تو درست نیست . . . و ما باید به آدمهای بد هم

خوبی کنیم چون اگر به ایشان نیکی نمائیم آنها خوب می شوند و دیگر
بکسی بدی نخواهند کرد .

یکی از شاهزاده خانمها فکری کرد و گفت :

- بچه ها بعقیده من بهتر است راهی بیایم تازن جادوگر را از
ناراحتی و عصبانیت در بیاوریم و کاری کنیم که او هم مثل ما خوشحال
باشد .

دیگران حرف او را پذیرفتند و همگی پیش پادشاه رفتد و پس
از شرح دادن ماجرا برای وی پرسیدند که بنظر او چه راهی برای خوشحال
کردن زن جادوگر وجود دارد .

پادشاه قدری فکر کرد اما هیچ راه حلی بنظرش نرسید و بچه ها
پیش ملکه رفتند و از او کمک خواستند .

اما ملکه هم گفت که نمی داند چگونه میتوان یک جادوگر را
خوشحال کرد .

ملکه هم پس از چند دقیقه تفکر گفت که راهی برای خوشحال

کردن زن جادوگر نمی تواند بیابد .

دخترها بناچار خودشان بدورهم جمع شده و مشغول فکر کردن

شدند تا سرانجام یکی از آنها گفت :

- بنظر من بهتر است قدری طلا و جواهر برای زن جادوگر بیاریم

چون این چیزها همه کس را خوشحال خواهد ساخت .

دختر دیگری گفت :

- لباس نو یکی از چیزهایی است که آدم را از عصبانیت بدر
می آورد .

شاهزاده خانم دیگری اظهار داشت :

- یک برنده آواز خوان نیز برای شاد کردن زن جادوگر لازم

آورهای بردارید و از اینجا بروید و گرنه کاری میکنم که از آمدن خویش
به این محل پشیمان شوید.

دخترها بیکدیگر نگریستند و یکی از آنها که از همه کوچکتر
بود گفت.

- ولی خانم ما شمارا دوست داریم و دلمان میخواهد شما هم مثل
ما خوشحال و راضی باشید.

جادوگر با عصبانیت عصایش را بالا برد و فریاد زد:

- گفتم از اینجا بروید... من دلم نمیخواهد با هیچکس حرف
بزنم.

دخترها با هم مشورت کردند و بالاخره صلاح را در آن دیدند که
آنچه را برای پیرزن آورده‌اند همانجا بگذارند و خودشان بروند شاید
اوپس از رفقن آنها خوشحال شده‌واز ناراحتی بدرآید.

آنها همین کار را کردند و آنچه را آورده بودند در زیر درختی
نهاده و خود از آنحدود دور شده و در پشت درختی بزرگ پنهان شدند.

پیر زن با عصبانیت فریاد میزد و پای خویش را بر زمین می‌کویید
و می‌گفت:

- زود از اینجا بروید من نمیخواهم هیچکس را مشاهده نمایم.

است. دخترها بلاهلا نهادند و بیش پدر و مادر خود را خواستند که مقداری طلا و یک پرنده آوازه خوان
در اختیارشان بگذارد.

پادشاه و ملکه همه چیزهای را که دخترهای پنجگانه میخواستند
در اختیارشان نهادند و آنها با خوشحالی از پدر و مادرشان درخواست
کردند تا اجازه بدهند بدیدار زن جادوگر بروند.
پادشاه و ملکه اجازه دادند و پنجه شاهزاده خانم از قصر خارج شده
وبطرف جنگل براه افتادند.

طولی نکشید که آنها بجنگل و محلی که زن جادوگر در آنجا
قرار داشت رسیدند شاهزاده خانمی که از دیگران بزرگتر بود طلا و
جواهر و لباسهایی را که برای زن جادوگر آورده بودند بوی نشان
داده و گفت:

- خانم ما این را برای شما آورده‌ایم تا خوشحالتان نماید.
اما زن جادوگر با عصبانیت فریاد زد:

- من عصبانی هستم و از مردم بدم می‌آید... حالا زود آنچه را

ملکه سرش را جنباند و گفت:

- من هم فکر می‌کنم او زن خیلی بدی است.

اما دختر بزرگ پادشاه بتندی در صحبت آنها مداخله کرده و

گفت:

- بر عکس من فکر می‌کنم چون او تا بحال از کسی محبت ندیده

عصبانی است و فکر می‌کند همه از او بدشان می‌آید در صورتی که حالا

وقتی مشاهده کرده بوی خوبی کرده‌ایم بی گمان پاداش نیکی مارا

خواهد داد.

بیچه‌ها دیگر در نگ نکرده و بطرف قصر برآمدند. وقتی بدر
ومادر آنها متوجه شد که دست خالی بازگشته‌اند پرسیدند که چه کرد
و آیا زن جادوگر را خوشحال نموده‌اند یا نه ،

دخترها برای شاه و ملکه شرح دادند دیگر چه پیش آمده و زن
مزبور چطور با عصبانیت از آنها استقبال نموده .

پادشاه درحالیکه فوق العاده متعجب شده بود گفت :

- آه... چنین چیزی باور نکردنی است . او باید زن خیلی
بدی باشد که از خوبی شما ناراحت شده است .

ملکه سرش را تکانداد و گفت :

- من که گمان نمی کنم حرف تو درست باشد .

خلاصه مدتی از این جریان گذشت و شاهزاده خانمهای با خوشحالی در قصر زندگانی میگردند .

آنها روزها به باع قصر می آمدند و با یکدیگر بیازی و تفریح میبرداختند و دیگر بجنگل نمیرفتند زیرا میترسیدند زن جادوگر آنها را با چوبندستی خویش تنبیه نماید .

روزها یکی پس از دیگری بسرعت سپری می شد . تا اینکه یک هفته از این ماجرا گذشت و ناگهان در آخرین روز هفته خبر آوردند که که پیر زن مهربانی بدم در قصر آمده و می خواهد داخل شود .

پادشاه که همیشه هردم کشورش را دوست داشت اجازه داد که پیر زن داخل بشود و وقتی او وارد تالار بزرگ قصر شد شاهزاده خانمهای ناگهان یکصد اتفاق نداشتند :

- آه این همان زن جادوگر میباشد .

زن جادوگر لباسهای را که آنها برای وی در جنگل نهاده بودند نیز پوشیده و سرو صورت خود را که تا قبل از آن روز کثیف بود تمیز کرده و هوای خود را شانه زده و خلاصه از آن قیافه و حشتناکی که قبلاً داشت کاملاً بدر آمده و چهره‌ای مهربان و خوب پیدا کرده بود .

پادشاه و ملکه با حیرت بزن جادوگر مینگریستند و نمی توانستند علت تغییر حالت و چهره وی را بدانند .

بالاخره خود زن بحرف درآمد و با شادمانی گفت :

- من به اینجا آمده‌ام تا از این پنج شاهزاده خانم مهربان تشکر کنم زیرا اگر آنها نبودند و بمن مهربانی نمی‌کردند هرگز روی سعادت و خوشی را نمی‌دیدم .

او لحظه‌ای سکوت کرد و سپس ادامه داد :

- من تا قبل از زمانی که این دخترهای خوب را بینم از همه کس بدم می‌آمد و بیوسته عصبانی بودم چون فکر میکردم همه با من دشمن

پنج شاهزاده خانم

- حالا دیدی من راست میگنتم و آدم باید همه کس را دوست
داشته باشد تا دیگران هم اورا دوست بدارند.

زن جادوگر لبخندی زد و گفت:

من بس از رفتن شما دخترهای خوب مدتها با خود فکر کردم و
سرانجام باین نتیجه رسیدم که در دنیا هیچ چیز بهتر از خوب بودن نیست و
بهمین جهت لباسهای را که برایم آورده بودید پوشیدم و دست و صورت را
تیز کردم و خیلی زود متوجه شدم مردمی که نا مدتی قبل از من دوری
میکردند بار دیگر بسویم آمدند و نه تنها از من بدشان نمی آمد بلکه من را
دوست هم داشتند.

پادشاه و ملکه گفتند:

- ما هم خوشحالیم که تو فمیمی بدی چیز خوبی نیست و آدم باید
بهم کس خوبی و هم برانی نماید.

زن جادوگر گفت:

- در ضمن من برای هر کدام از این دخترهای خوب یک هدیه
مناسب آورده ام که دلم می خواهد با دست خودم آنها را بداشان بدهم.
دخترها با خوشحالی بطرف او رفتند و پیر زن جادوگر که حالا دیگر

ناراضی و بد جنس نبود گفت:

من برای هر یک از شما یک دستبند طلا و سیارزیبا و پر به آورده ام

هستند و کسی هر دوست ندارد.

از طرف دیگر هر دم هم که عصباتیت هر میدیدند هیچ وقت بسراغم
نمی آمدند و از من دوری میکردند.

یکی از شاهزاده خانمهای گفت:

- آه... پس تو حالا خوشحال هستی اینطور نیست؟
زن جادوگر در حالیکه بدور خویش می چرخید و شادمان بود
گفت:

- بله دخترم و من بسب هم برانی های شما خوشحال هستم و خیلی
هم مشکرم که شما باعث خوشحالی من شدید.

دختری که از همه کوچکتر بود گفت:

این خبر پس از مدتی بگوش حاکم خواهد رسید و او چون علاقه‌زیادی به حیوانات دارد دستور میدهد ما را بحضورش بینند و در آنجا من می‌توانم از او پسول خوبی بگیرم و از تو تقاضا کنم که برایش پیانو بنوازی .

او زون با خوشحالی دودستش را بهم کویید و فریادزد :
- در آنجا من شروع به پیانو زدن می کنم و باین ترتیب حاکم را فریب
میدهیم و پول خوبی ازوی میگیریم .

حسن دستش بروی شانه رفیقش زد و گفت :

- حالا که متوجه منظورم شدی پس عجله کن تا هر چه زودتر به
جنگل برویم و یک خرس چاق و چلمه شکار کنیم .
دو هرد شیاد دیگر در نگ نکردند و خود را بجنگل رسانیده و
پس از مدتی یک خرس بزرگ را شکار کرده و پوستش را از تنش جدا
نمودند و اوزون طبق نقشای که قبلا کشیده بودند بداخل پوست خرس
رفته و حسن هم تکه چوبی از درخت کندو درحالیکه آنرا آرام آرام
بیند اوزون که مثل یک خرس شده بود هم زد گفت :

او زون براه افتاد و هر دور فیقه اسوی شیر بخ کت در آمدند

و دلم هی خواهد آنرا از من قبول کنید.

دختر بزرگتر اولین کسی بود که دست خود را جلو برد تا پیرزن
دستبند را بدست وی بیندد.

پایان

به حسن که همچنان درحال فریادکشیدن بود رسانید و بوی گفت که حاکم
میل دارد او را با خرسن ملاقات نماید .

حسن خوشحال شد و فوراً ضربهای بین خرس نواخته و
گفت :

- خوب دیگر وقت کار است ... راهیفت تا داخل قصر حاکم
بشویم .

او زون که در داخل پوست خرس بود با خوشحالی براه افتاد و
درحالیکه از سوراخهای جای چشمهاخی خرس همه جارا میدید وارد
قصر حاکم شد .

حاکم و اطرافیانش هم از تالار بزرگ خارج شده و در حیاط
قصر جمع شدند و حاکم درحالیکه در جلوی دیگران قرارداشت و با
حیرت به خرس بزرگ نگاه میکرد گفت :
- آیا همین خرس است که میتواند پیانو بنوازد .

صاحب خرس اظهار داشت :

بله قربان

حاکم دستهایش را بکمرش نهاده و گفت :
- هر چه زودتر یک پیانو به اینجا بیاورید .

وقتی آنها شهر رسیدند حسن درحالیکه چوب را آرامی به بدن
رفیق خودکه درپوست خرس پنهان شده بود میزد فریاد برآورد :
- ای مردم من عجیب ترین حیوان روی زمین را بهاین شهر
آوردم ... این خرس عجیب میتواند مثل آدمیزاد پیانو بزنده و زبان
ما را نیز میداند .

او همینطور فریاد میزد و بجلو میرفت و طولی نکشید که بندیک
قصر حاکم رسید .
حاکم در تالار بزرگ قصر نشسته بود که ناگهان یکی از
نوکرهایش داخل شده و درحالیکه در مقابل او تعظیم میکرد
گفت :

- قربان هم اکنون مردی وارد این شهر شده که یک خرس موسیقی دان
دارد و بطور یکه خودش میگوید خرس وی میتواند بدستور او برایش
پیانو بنوازد .

حاکم وقتی این حرف راشنید خیلی تعجب کرد و گفت :
- عجیب است ... خیلی عجیب است ... هر چه زودتر برو و این
مرد را با خرس موسیقی دانش به اینجا بیاور .

نوکر تعظیم دیگری کرد و بسرعت از تالار خارج شده و خود را

چند نفر رفته و بلا فاصله پیانو بزرگی را بداخل حیاط وجاوی که
حاکم و یارانش ایستاده بودند آوردند.

حاکم نگاه دیگری به خرس انداخته و خطاب به حسن که با حیله گری
به حاکم مینگریست گفت:

- خوب حالا میتوانی کار خودت را شروع کنی.
حسن دستش را بالا برده و گفت:

- آقایان خوب توجه بفرمائید هم اکنون این خرس وحشی برای
شما بهترین آهنگهای روی زمین را خواهد نواخت.
آنوقت به خرس دستور داد که کار خودش را شروع کند.

او زون که در داخل پوست خرس پنهان شده بود تنده و تنده
شروع بزدن پیانو کرد و اطرافیان حاکم با تعجب و تحسین مشغول
تماشا کردن هنرنمایی های او شدند و پس از آنکه خرس چند آهنگ بسیار
زیبا نواخت حاکم سرش را بسوی حسن گرفت و گفت:
- بیا جلو با تو کار دارم.

حسن که در دل خیلی خوشحال بود جلو رفت و حاکم گفت:
- من میل دارم این خرس هنرمند را از تو خریداری کنم آیا
حاضری آنرا بمن بفروش؟

مرد شیاد فریاد زد:
- ای مردم توجه کنید حالا خرس برای شما آهنگ
خواهد نواخت.

حسن با حیله‌گری سرش را جنباندو گفت :

- خیر قوبان ... چون اگر آنرا بفروشم دیگر نمی‌ترانم
بوسیله‌وی کاسبی کنم و خرج زن و بچه‌های خوریش را دریاوردم .

حاکم دستی بریش سرخ رنگ خود کشید و گفت :

- ولی من حاضرم آنرا در مقابل پول خوبی از تو خریداری کنم ..
مثلایا یک کیسه پول طلا چطوری ؟

حسن در دل از خوشحالی نمی‌دانست چه بکند چون بخوبی میدید
که حاکم را فریب داده و خیلی زود بمراد خودش میرسد و پولدار
می‌شود ولی برای آنکه پول بیشتری از وی گرفته باشد گفت :
اما قربان من که گفتم نمی‌توانم ...

حاکم بسرعت حرف اوراقطع کرد و گفت :
- بسیار خوب من پنج کیسه پول طلا بتو میدهم بشرط آنکه خرس
هنرمند خود را بمن بددهی .
حسن وقتی شنید حاکم پنج کیسه طلا بوی پول خواهد داد فوراً قبول کرد
و پول را گرفت و با هستگی به خرس تزدیک شد و در کنار گوشش
گفت :
- حالا باید فرار کنیم رفیق چون من بولها را گرفتم .

حاکم آنکه آیا حاضری خرس خود را بفروشی ؟

پوست سر خرس از روی سر مرد شیادا فتادو...

اوzon نا این حرف را شنید بسرعت شروع بدويدين کرد و بطرف
در قصر رفت تا از آنجا فرار کند اما سربازهای حاکم دويدين و هر دونفر
آنها را دستگیر کردن و بنزد حاکم آوردن.
حاکم در حالیکه میخندید گفت:

من از اول هم میدانستم که خرس نمیتواند پیانو بنوازد چون
انگشت دست راستش را که از داخل پوست سر پنجه دست خرس خارج شده
بود مشاهده کردم ولی میخواستم شمارا امتحان کنم و بینم آیا هر دمان
راستگوئی هستید یا نه.

اوzon درحالیکه پوست کله خرس از روی سر افتاده بود بار
دیگر خوست فرار کند اما چون متوجه شد نمیتواند بروی زمین زانو
زد گفت:

ای حاکم بزرگوار مارا عفو کن در عوض قول میدهیم هرگز از
این کارها نکنیم.

حسن هم وقتی دید اوضاع خیلی خراب است و بزودی پولهایش را
از دست میدهد همان کار را کردو به حاکم گفت:

قربان ما ... نفهمیده هر تک بیک اشتباه بزرگ شدیم ... حالا
خواهش داریم از سر تقصیر مادر گذرید و اجازه بدھید از اینجا برویم،

قول میدهیم که دیگر از این کارها نکنیم و به کار و کسب پردازیم .

حاکم که مردمه ربان و بخشندۀ ای بود وقتی التماس‌های آنها را شنید

دلش بحال آن دوشیاد سوخت و گفت :

— بسیار خوب هن اجازه میدهیم شما از اینجا بروید و آن پنج
کیسه پول طلا را هم با خود برید بشرط آنکه از این پس گردکارهای بد
نگردید و همیشه سعی کنید از راه راست و بازور بازوی خویش نان بخورید .

پایان

خر گوش دانا

آنروز تمام حیوانات جنگل بدor هم جمع شده و با یکریگر
صحبت می کردند تا راه چاره‌ای برای مشکل خویش بیابند .
مشگل آنها عبارت از پیداشدن یک گرگ بدجنس بود . بله از
چندروز به اینطرف گرگی در آن نواحی پیدا شده بود که خیلی خیلی
بدجنس بود و دلش می خواست بدون آنکه کاری انجام داده باشد شکم
خویش راسیر کند و براحتی زندگانی نماید .

هم اتحاد داشته باشیم میتوانیم گرگ را نابود کنیم.

اردک سفید گفت:

- آقا خرگوش تو بخوبی میدانی که گرگ دندانهای تیزی دارد و
ما تا چشم خود را بر هم بگذاریم لقمه چپ وی شده ایم.

آفاکاوه گوشهای خود را بالا بردو از خرگوش پرسید:
- بیینم رفیق آیا توراه چاره‌ای بنظرت رسیده است.

خرگوش سری جنباند ودمی چرخ داد و گفت:

- اگر شما همه با هم مرا یعنوان نماینده خویش انتخاب کنید کاری
میکنم که گرگ بدن جنس از این حدود دور شود و همه از دست او خلاص
شونم؟

حیوانات با تعجب بچهره کوچک و چشمان کلی رنگ خرگوش
نگریستند و بزریش را جنباند و گفت:
- ولی من فکر نمی‌کنم تو با این اندام کوچکت بتوانی کاری
بکنی.

خرگوش گوشهاش را بحرکت درآورد و گفت:

- اگر کسی عقل داشته باشد ولو اندامش باندازه یک موش هم
باشد خواهد نواست آفجه را میل دارد انجام بدهد.

آقا گرگه تمام حیوانات جنگل بیغام داده بود که باید روزی سه

و عدد غذا بوی بدھند و گرنه همه را خواهد کشت.
حالا حیوانات بدور هم جمع شده و در این باره با یکدیگر بحث
میکردند و می‌خواستند راه چاره‌ای برای فرار از دست گرگ بدن جنس
پیدا کنند.

آقا گاوه که از همه بزرگتر بود و ریاست سایر حیوانات را بر عهده
داشت اولین حیوانی بود که شروع بصحبت کرد.
او گفت:

- رفقا بعقیده من باید ماهمه‌گی از این حدود دور شویم تا گرگ
دیگر نتواند ما را نابود نماید.

بزی که در جمع آنها بود ریش خود را جنباند و گفت:
- درست است و بنظر من هم این بهترین کار است چون ما هر کاری
بکنیم نمی‌توانیم از پس این گرگ بدن جنس برآئیم و او بزودی تمام ما را
خواهد خورد.

جلسه گرم شده و هر کس چیزی می‌گفت. خرگوش سفید کوچولوی
که در جمع آنها بود اظهار داشت:

- اما من فکر می‌کنم اگر عقلهای خود را بروی هم بگذاریم و با

خود را بکنار گودال کشیده و مقداری از آبهای داخل آنرا به سروری
خود ریخت و بدنش را که خیس شده بود بروی خاکهای کنار گودال آب
مالید و آنقدر این کار را ادامه داد تا کاملاً کثیف و بدتر کیب شد.

خرگوش دانا پس از این کار بطرف جائی که گرگ در آنجا بود
رفت و وقتی بمقابل خانه آقا گرگ رسید گرگ نگاهی بُوی انداخته و
گفت:

- آه... آقا خرگوش حالت چطوره؟
خرگوش گفت:

- خوبه دوست عزیز و من آمده‌ام تا مرا بخوری زیرا امروز من
غذای تو هستم.

گرگ نگاهی به سرپایی کثیف و گلآلود خرگوش انداخت و گفت:
اما تو خیلی کثیف و کوچک هستی و بهتر است بروی و بگوئی
برای من یک گاو بزرگ و تمیز یا دوازه اردک چاق و چله بفرستند.

خرگوش با زرنگی گفت:

- ولی جناب گرگ ما دیگر غذائی نداریم تا برای شما بفرستیم
زیرا از دیروز تا بحال کرگ دیگری به اینجا آمده و تمام غذاهای را

اردک گفت:
- خوب آقا خرگوش من ترا نمایندگی خود انتخاب می‌کنم و
اجازه میدهم هر کاری را صلاح میدانی انجام بدهی.
وقتی اردک خرگوش را نماینده خویش معرفی کرد سایر حیوانها
هم نظر وی را قبول کردند و گفتند که خرگوش نماینده آنها می‌باشد تا
هر کاری دلش می‌خواهد برای از میان برداشتن گرگ بدجنس انجام
بدهد.

خرگوش با خوشحالی خواسته آنها را پذیرفت و گفت:
- حالا شما همه همینجا بمانید تا من بروم و آنطور که خودمی‌دانم
گرگ را از میان بردارم.

حیوان کوچولو پس از این حرف با شتاب از آنجا دور شد. او در
راه با خود فکر می‌کرد چه راهی برای از بین بردن گرگ پیدا کند،
او بخوبی میدانست که گرگ خیلی بدجنس و موذی است و اگر او مواطلب
خود نباشد در یک چشم برهم زدن وی را خواهد خورد.

در همانحالی که خرگوش مشغول دویدن بود ناگهان در مقابل خود
روی زمین چشمش به گودال بزرگی که بر از آب بود افتاد.

خرگوش دانا تا آن گودال را مشاهده کرد نقشه‌ای کشید و بسرعت

گودال خفه شد آنوقت پیش رفقایش بازگشت و تمام ماجرا را برای آنها
بازگوکرد و گفت :

بله دوستان عزیز کشتن ملک گرگ بزرگ بوسیله یک حیوان کوچک
خیلی آسان است اما باید راه از میان برداشتن اورا بداند .

پایان

که می خواستم برای شما بیاوریم گرفته و خورده است .

گرگ وقتی این حرف را شنید عصبانی شد و گفت :

- این گرگ در کجا زندگانی میکند ؟

خرگوش گفت :

- دنبال من بیا تا خانه وی را نشانت بدhem .

گرگ برآمد و خرگوش اورا به تزدیک گودال بر از آب بردو

در حالیکه خودش کنار ایستاده بود و به آب تزدیک نمی شد گفت :

- او در داخل این گودال زندگی میکند .

گرگ ما عصبانیت یکنار گودال رفت و بداخل آن نگریست و عکس

خویش را در آبهای گودال مشاهده کرد و بخيال اینکه گرگ دیگری در

آن گودال ایستاده عصبانی ترش و بطرف او حمله برد .

اما خیلی زود متوجه شد که فریب خورده زیرا تمام بدنش در

میان آبهای گودال که خیلی هم عمیق بود قرار گرفت ، اما دیگر دیر شده

بود چون هر کازی میکرد و هر جقدر تلاش می نمود و دست و با می نزد

نمی توانست خود را از داخل آبهای گودال بیرون بکشد .

خرگوش آنقدر آنجا ایستاد تا گرگ بر اثر نوشیدن آبهای داخل

